

Ανάλυση μετοχών

1. Η επιθετική / αναφορική μετοχή αναλύεται σε...

α. Αναρθη επιθετική μετοχή	<ul style="list-style-type: none"> ➤ Αναφορική πρόταση: εισάγεται με την αναφορική αντωνυμία ὅς, ἥ, ὃ + οριστική του χρόνου στον οποίο βρίσκεται η μετοχή* (η αναφορική αντωνυμία τίθεται σε πτώση ονομαστική και συμφωνεί με τη μετοχή μόνο σε αριθμό και γένος), π.χ. Πόλις καλῶς διοικουμένη ⇔ πόλις, ἥ καλῶς διοικεῖται.
β. Εναρθη επιθετική μετοχή	<ul style="list-style-type: none"> ➤ Όταν ισοδυναμεί με ουσιαστικό, αναλύεται: δεικτική αντωνυμία οὗτος, αὕτη, τοῦτο + αναφορική πρόταση (ὅς, ἥ, ὃ + οριστική του χρόνου στον οποίο βρίσκεται η μετοχή*). Η δεικτική αντωνυμία συμφωνεί με τη μετοχή σε γένος αριθμό και πτώση, ενώ η αναφορική αντωνυμία – που εισάγει τη δευτερεύουσα πρόταση – τίθεται σε πτώση ονομαστική και συμφωνεί με τη μετοχή μόνο σε αριθμό και γένος, π.χ. Οἱ λέγοντες ⇔ οὔτοι, οἱ λέγουσι. ➤ Όταν ισοδυναμεί με επίθετο, αναλύεται σε αναφορική πρόταση που εισάγεται με την αναφορική αντωνυμία ὅς, ἥ, ὃ + οριστική του χρόνου στον οποίο βρίσκεται η μετοχή* (η αναφορική αντωνυμία τίθεται σε πτώση ονομαστική και συμφωνεί με τη μετοχή μόνο σε αριθμό και γένος), π.χ. Αἱ δημοκρατούμεναι πόλεις ⇔ πόλεις, αἶ δημοκρατοῦνται.

2. Η κατηγορηματική μετοχή αναλύεται σε...

Κατηγορηματική μετοχή (συνημμένη στο αντικείμενο του ρήματος)	<ul style="list-style-type: none"> ➤ Ειδική πρόταση: ὅτι + οριστική του χρόνου στον οποίο βρίσκεται η μετοχή* ή ὅτι + ευκτική πλαγίου λόγου (αν το ρήμα εξάρτησης είναι ιστορικού χρόνου).
---	---

3. Οι επιρρηματικές μετοχές αναλύονται σε...

α. Χρονική μετοχή ενεστώτα (σύγχρονο)	<ul style="list-style-type: none"> ➤ Χρονική πρόταση: ὄτε + οριστική του χρόνου στον οποίο βρίσκεται η μετοχή*.
β. Χρονική μετοχή αορίστου ή παρακειμένου (προτερόχρονο)	<ul style="list-style-type: none"> ➤ Χρονική πρόταση: ἐπεὶ / ἐπειδὴ + οριστική αορίστου ή παρακειμένου.
γ. Αιτιολογική μετοχή (με αντικειμενική αιτιολογία)	<ul style="list-style-type: none"> ➤ Αιτιολογική πρόταση: ἐπεὶ / ἐπειδὴ / ὅτι / διότι + οριστική του χρόνου στον οποίο βρίσκεται η μετοχή*.
δ. Αιτιολογική μετοχή (με υποκειμενική αιτιολογία)	<ul style="list-style-type: none"> ➤ Αιτιολογική πρόταση: ὡς + οριστική του χρόνου στον οποίο βρίσκεται η μετοχή*.
ε. Τελική μετοχή	<ul style="list-style-type: none"> ➤ Τελική πρόταση: ἵνα + υποτακτική αορίστου ή ἵνα + ευκτική πλαγίου λόγου αορίστου (αν το ρήμα εξάρτησης είναι ιστορικού χρόνου).
στ. Υποθετική μετοχή	<ul style="list-style-type: none"> ➤ Υποθετική πρόταση: εἰ + οριστική ή εἰ + ευκτική ή ἔάν, ἄν, ἦν + υποτακτική
ζ. Εναντιωματική μετοχή	<ul style="list-style-type: none"> ➤ Εναντιωματική πρόταση: εἰ καὶ + οριστική του χρόνου στον οποίο βρίσκεται η μετοχή* ή ἔάν καί, ἄν καί, ἦν καί + υποτακτική.
η. Τροπική μετοχή	<ul style="list-style-type: none"> ➤ Δεν αναλύεται.

* Αν μια μετοχή είναι **ενεστώτα**, μπορεί να αναλυθεί σε **οριστική ενεστώτα** όταν αναφέρεται στο παρόν, ή σε **οριστική παρατατικού** όταν αναφέρεται στο παρελθόν. Αν μια μετοχή είναι **παρακειμένου**, μπορεί να αναλυθεί σε **οριστική παρακειμένου** όταν αναφέρεται στο παρόν, ή σε **οριστική υπερσυντέλικου** όταν αναφέρεται στο παρελθόν.